

עמ"ת 2202/08/15 - סעיד אבו שנאר נגד מדינת ישראל, מענף תביעות ירושלים

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 2202-08-15 אבו שנאר נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט משה יועד הכהן
העורר: סעיד אבו שנאר
ע"י ב"כ עו"ד אנור בשיר
נגד מדינת ישראל
המשיבה: ע"י ב"כ עו"ד שרית דרור
מענף תביעות ירושלים

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים בתיק מ"ת 39318-07-15 (כב' השופט ש' הרבסט) מיום 23.7.2015 (להלן: "**ההחלטה**"), להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

2. ביום 22.7.2015 הגישה המשיבה לבית המשפט קמא כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים נגד העורר ושניים נוספים: אימן שמאסנה ומוחמד חושיה (להלן, בהתאמה: "**איימן**", "**מוחמד**", וביחד: "**האחרים**"). במסגרת הבקשה נטען, כי כנגד העורר ושני האחרים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של התפרצויות למקום מגורים, גניבה, היזק לרכוש, החזקת מכשירי פריצה וקשירת קשר לפשע, בכך שבארבע הזדמנויות שונות פרצו לבתי מגורים וגנבו מהם רכוש רב לאחר שהסבו למקום נזק רב. נטען, כי בידי המדינה ראיות טובות להוכחת המיוחס לעורר ושני האחרים בכתב האישום, וכי קמה כנגדם עילת מעצר של מסוכנות, שלא ניתן לאיין באמצעות חלופה מתאימה.

3. במסגרת ההחלטה בבקשה למעצר, קבע בית המשפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות לעורר ולשני האחרים באישומים 1 עד 3 לכתב האישום, "**עם קשיים טבעיים כאלו ואחרים, אך לא כאלו שניתן להגדירו כחולשה ראייתית**". עוד נקבע, כי לא נמצאה תשתית ראייתית לכאורית בעניינו של אישום מס' 4 לכתב האישום. בית משפט קמא ציין, כי אכן מדובר בתיק המבוסס על ראיות נסיבתיות, כאשר במהלך דיוני ההוכחות, לבטח יתקפו ב"כ המשיבים את המארג הראייתי, אולם בשלב זה קבע, כי קיים גרעין ראייתי משמעותי, אמנם נסיבתי, אך ללא גרסה חלופית שיש בה כדי

להפריכו.

4. בנוסף, במסגרת ההחלטה נבחנה חלופת מעצר בעניינו של העורר. צוין, כי מדובר בתושב שטחים שאינו מחזיק באישור שהייה בישראל. עוד צוין, כי מדובר בליד 1981 שבעברו שתי הרשעות בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק וכן הרשעה בעבירה של הכשלת שוטר, בגין ריצה במצטבר מאסר בן 10 חודשים. עוד נקבע, כי קיימת עילת מסוכנות שעניינה ביצוע עבירות רכוש מתוכננות, הכוללות מספר התפרצויות. נקבע, כי העובדה שמדובר בתושב שטחים, מקימה עילת הימלטות מאימת הדין, ושילובן של שתי העילות, יחד עם עברו הפלילי מביא למסקנה שאין לבדוק בעניינו חלופה קונקרטית, ולכן הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.
5. העורר משיג על החלטה זו. ב"כ העורר, עו"ד אנוור בשיר, ביקש מבית המשפט לקבל את הערר ולקבוע כי אין די בראיות לצורך מעצר העורר עד תום ההליכים, ולחילופין, לקבוע, כי קיימת חולשה בראיות וכרסום המצדיקים בחינת חלופת מעצר ולחילופין, להורות על הזמנת תסקיר שיבחן חלופה שיש בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר, ולחילופין חילופין, לבחון אפשרות של מעצר בית באיזוק אלקטרוני עד לביור הראיות בתיק העיקרי.
6. לטענת ב"כ העורר, שגה בית המשפט קמא משהתעלם מטענות העורר ועדים אחרים, לפיהן לא נכח במקום ובמועד המתואר בכתב האישום. לטענתו, לא נתפס על העורר רכוש גנוב הקושר אותו לאירוע ההתפרצות וכן לא קיימת בתיק ראיה כלשהי שיש בה כדי להצביע על אחריותו של העורר למעשים המיוחסים לו בכתב האישום. עוד לטענתו, בית המשפט קמא הסתמך בהחלטתו על זכ"דים של חוקרי משטרה ומידע מודיעיני, שאין בו כדי להוות ראיה, ולו לכאורה, כנגד העורר. בנוסף, בית המשפט קמא קבע כי ביחס לשלושה אישומים קיימות ראיות לכאורה כנגד העורר, בניגוד גמור לקביעתו הקודמת, לפיה מדובר בראיות נסיבתיות אשר יותקפו במהלך דיוני ההוכחות על ידי באי כוח העורר ושני האחרים.
7. עוד לטענת ב"כ העורר, שגה בית המשפט קמא כאשר קבע שלא ניתן לשחרר את העורר לחלופת מעצר בשל חומרת המעשה, עברו הפלילי והיותו תושב שטחים, ובחר שלא להורות על הזמנת תסקיר, שיבחן התאמת חלופה שפגיעתה בחירותו תהא פחותה. דבר, שנעשה ביחס לאחד האחרים המתוארים בכתב האישום, שחלקו גדול יותר והראיות נגדו חזקות יותר. בנוסף, הפנה לפסיקת בית המשפט העליון המלמדת על החובה להורות על הזמנת תסקיר בעבירות אלימות קשה, לאחר שנקבע כי קיימות ראיות לכאורה.
8. ב"כ העורר הוסיף וטען, כי שגה בית המשפט בקביעתו כי מדובר בעבירות קשות המקימות עילת מסוכנות, וכי קיים חשש להימלטות העורר מאימת הדין בשל היותו תושב שטחים. זאת, שכן העורר נשוי לישראלית ולו שלושה ילדים המתגוררים כולם בכפר עיסויה שבירושלים, הוא בעל אינטרס לשמור על קשר עם מוסדות המדינה ושלטונות החוק לצורך איחוד משפחות. בנוסף טען, כי שגה בית המשפט קמא, שלא נתן משקל לחולשה והכרסום שבראיות בבואו לבחון חלופת מעצר, על אף קביעתו שמדובר

בראיות נסיבתיות עם קשיים כאלו ואחרים.

9. לטענתו, המדינה מבססת את החשדות כנגד העורר ואחרים על ראיות נסיבתיות מקריות, שאין להן קשר לאירוע הגניבה. זאת, בנוסף לקיומו של קשר טלפוני כלשהו בין העורר ושני האחרים, בצירוף אי דיוקים או התאמה בעדויותיהם במשטרה. כל זאת, בהעדר ראיות פורנזיות כלשהן, לרבות טביעות אצבע, עדי ראיה, צילומים או תמונות. זאת, בשים לב לעובדה, שבתמונות מאחד האירועים נראה הפורץ בלי כפפות, תופס מגבת, וטביעות האצבע שהיו על כלי הפריצה נבדקו ולא תאמו לעורר או לשני האחרים. לטענתו, מדובר במתכונת ברורה לזיכוי.

10. בנוסף, לדבריו העורר שנעצר ביום 5.7.2015, בשעות הלילה המאוחרות, כשהוא יושב במושב האחורי במונית, נסע עם איימן שישב במושב הקדמי. זאת, כאשר מוחמד נתפס נוהג, לבדו, ברכב מסוג גולף ובו שלל גנוב מהבתים הנטענים. גרסתו של העורר הייתה כי ביום האירוע יצא מביתו בעיסויה ביחד עם איימן במונית, לצורך עבודה בבית שמש ובמונית לא נתפס רכוש גנוב או דבר כלשהו שיש לו קשר לאירועי ההתפרצות. גרסה זו, מקבלת חיזוק דברי נהג המונית ששוחרר לביתו, ללא כל תנאי, לאחר חקירה ממושכת. כנגד איימן ישנם איכוני טלפון המצביעים על נוכחותו באזור רחובות ביום האירוע, וקשר שלו עם מוחמד שברכבו נתפס הרכוש הגנוב. אולם לטענתו, אי דיוקים בגרסת איימן וסתירות ביחס להודעת העורר אינם יכולים לשמש חיזוק לראיות נגד העורר.

11. באשר לעברו הפלילי של העורר, טען בא כוחו, כי מדובר בעבירה של שהייה בלתי חוקית ולא בעבירות דומות של התפרצות או גניבה, שבוצעה מאחר ומשפחתו נמצאת בירושלים והוא ביקש לבקר את ילדיו. עוד טען, כי על אף שמדובר בהתפרצות לדירת מגורים בצירוף עבירה של שהייה בלתי חוקית, מדובר באירוע גניבה שלא מקים עילה סטטוטורית למעצר.

12. המשיבה מנגד, באמצעות באת כוחה עו"ד שרית דרור, טענה כי אין להתערב בהחלטת בית משפט קמא אשר קרא את תיק החקירה, ולא נפל פגם בהחלטתו הסבירה והראויה בנסיבות העניין.

13. לטענתה, הראיות כנגד העורר בתיק אינן מסתמכות רק על המזכר שערך החוקר אודות הקשר בין שיחות הטלפון ממכשירי הנייד של העורר והאחרים, ומדובר רק במסמך שיש בו כדי לסייע. חומר הראיות בתיק לטענתה, מורכב ממחקרי תקשורת לגבי אחד מהנאשמים והעורר, חומר המציע על מסלול נסיעה דומה באזור רחובות. זאת, בנוסף לאיכוני של השלושה באזור ההתפרצויות באותם זמנים, בשעות הבוקר בהן התרחשו, ובאותם מקומות וכן איכוני של השלושה לאחר מכן, בדרכם חזרה לירושלים לאחר הפריצות. לטענתה, את כלי הפריצה השאירו בקרבת אזור מסילת ציון, ואת הרכוש הגנוב ביער שם. כאשר על פי האיכוני, בסביבות השעה 20:30 התקיימו שיחות טלפון בין הנאשמים והעורר לנהג המונית, שאסף את העורר ואת איימן מעיסויה, ומוחמד שנהג ברכב הגולף יצא בשעה דומה. יחידת עיקוב שעקבה אחר רכב הגולף, צפתה בחבירתו למונית, בכך שרכב הגולף המשיך ונכנס ליער מסילת ציון, המונית המתונה בצד ובשלב מסוים מוחמד יצא רגלית מהיער ונכנס למונית. בכביש בדרך בורמה,

מונית אספה את העורר שבידו תיק שחור, ובהמשך כשנעצרו, נמצא במונית התיק ובו כלי הפריצה וברכב הגולף, הרכוש הגנוב.

14. עוד טענה, כי שיטת ההתפרצות ברחובות הייתה דומה וכללה עיקום תריס, הזזתו, כניסה לבית ועקירת מערכת האזעקה ואסיפת הרכוש בציפיות, שנתפסו לאחר מכן בגולף בו נהג מוחמד. לטענתה, קביעת בית המשפט קמא לפיה יערך תסקיר בעניינו של מוחמד היא מוצדקת, נוכח היותו תושב ישראל והעדר עבר פלילי בעניינו, מה שלא מתקיים בעניינו של העורר. בנוסף, חומר הראיות מצביע על ביצוע התפרצויות באופן מקצועי ומתוכנן, אשר בהתאם לפסיקה מקים עילת מעצר של מסוכנות. מעבר לכך ביקשה להוסיף את עברו הפלילי של העורר בשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, והפרעה לשוטרים כאשר בהליך הפלילי בבית המשפט בראשון לציון, בו שוחרר בתנאים, נאסר עליו להיכנס לתחומי המדינה וכן את החשש הטבוע בעניינו להימלטות מאימת הדין.

15. יוער, כי במסגרת תשובתה ביקשה ב"כ המשיבה לטעון גם בעניינו של האישום הרביעי, שכאמור לגבי קבע בית המשפט קמא כי לא קיימות ראיות לכאורה. לאור העובדה שהמשיבה בחרה שלא לערור על כך, קבעתי כי אין מקום לאפשר טיעון בנקודה זו.

דין והכרעה

16. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים לעומקן ועיינתי בחומר הראיות ובהחלטת בית המשפט קמא, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

17. עיינתי בתיק החקירה והתרשמתי גם אני, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום המיוחסות לעורר. אעיר, כי גם בהחלטת בית משפט קמא, צוין כי ב"כ המשיבים, ובהם סנגור אחר שייצג את העורר בערכאה קמא, מסכימים לקיומן של ראיות לכאורה, אך מאחר ומדובר בתיק נסיבתי שראיותיו מוחלטות, ביקשו לקבוע שקיים כרסום משמעותי בראיות.

18. אין מחלוקת, כי התיק מבוסס על ראיות נסיבתיות בלבד. כמו כן, נוכחתי לראות כי קיימים מספר קשיים בתיק שיש לתת עליהם את הדעת, כדוגמת העדר זהות בין תחנות הממסר המדויקות מהן נקלטו מכשירי הטלפון הנייד של העורר ושל האחרים. אולם לטעמי, אין המדובר בקשיים שיש בהם לפגום בעוצמת התשתית הראייתית הלכאורית הנדרשת למעצר של העורר עד תום ההליכים, והם ייבחנו לעיצומן במסגרת ההליך העיקרי. כידוע, ההלכה היא, שבשלב המעצר בוחן בית המשפט רק את "הפוטנציאל ההוכחתי" של חומר החקירה, ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים (בש"פ 826/08 **קשאש נ' מדינת ישראל** (14.2.2008)). זאת ועוד, בתיק נסיבתי, "**הלכה פסוקה היא כי תשתית ראייתית לכאורית, אף שהיא מורכבת ממסכת של ראיות נסיבתיות, עשויה להוות תשתית מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים מקום שיש בה כדי לבסס סיכוי סביר להרשעת הנאשם בעבירות**

המיוחסות לו ... ובלבד שהראיות לכאורה ככל שהן נסיבתיות תהיינה על פניהן בעלות עוצמה שיש בה להוביל למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי ההרשעה... (בש"פ 1238/06 אזערי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 15.2.2006)).

19. במסגרת חומר הראיות העולה כדי ראיות לכאורה כאמור, מצוי מזכרו של החוקר לובין, המלמד על האיכונים שבוצעו לעורר ולאחרים בעיר רחובות, בשעות המצוינות בעובדות כתב האישום, בעת ביצוע הפריצות ברחובות. זאת, בנוסף לעובדת המצאות הרכוש הגנוב שנתפס ברכב הגולף וזוהה על ידי דיירי שלושת הבתים בעיר רחובות, שבתיהם שנפרצו ובעיקר, התיק השחור ובו הכלים ששימשו לפריצה, אשר אותר במונית בו נתפס העורר ולא סופק לכך הסבר המניח את הדעת לכך.

20. עוד מצויות בחומר הראיות, הודעותיו של העורר במשטרה, אשר סותרות במספר פרטים מהותיים את הודעות האחרים במשטרה, דבר הפוגם באופן משמעותי במהימנותן ומחזק את הראיות נגד העורר. כך למשל, גרסת העורר בהודעתו במשטרה היא, כי היה בביתו בעיסויה, אכל עם משפחתו ואימן התקשר אליו ואמר לו לרדת לבית שמש לחצי שעה לצורך פגישה, והם נסעו במונית מעיסויה לכיוון בית שמש. ביער, במסילת ציון, ישבו לדבריו חצי שעה, ובין היתר עשה שם את צרכיו ואז המשיכו בנסיעה חזרה לירושלים. העורר אף הכחיש כי היה עמם תיק או שקית. מנגד, מצויה גרסתו של אימן במשטרה, לפיה הוא נסע לבדו במונית למסילת ציון, לתת הצעת מחיר למישהו שלא נכח בבית. לאחר מכן, תפס מונית בכביש לכיוון ירושלים, ובדרך, עלה למונית בחור, שבהמשך יתברר כעורר, שישב במושב האחורי. זאת, כשהוא מכחיש הכרות מוקדמת עם העורר.

21. אשר לטענת ב"כ העורר, כי פגמים בהודעתו של אימן אינם יכולים לחזק את הראיות כנגד מרשו, דינה להידחות. העובדה שאימן הכחיש כל הכרות עם העורר וניסה להרחיק אותו מהאירוע, בעוד העורר בעצמו אינו מכחיש את ההכרות ביניהם ואת נסיעתם המשותפת מעיסויה לבית שמש וחזר, מחזקת את חומר הראיות נגדו. זאת בעיקר, כאשר גרסת נהג המונית, תואמת דווקא לגרסת אימן בקשר לנסיעה, כשה טען שהסיע מעיסויה לבית שמש את אימן בלבד, ורק בדרכם חזרה בתחנת הדלק ממול מסילת ציון, אספו את העורר, שהתיישב במונית מאחור.

22. אשר לטענות העורר החלופיות כי יש מקום להגשת תסקיר ולבחינת חלופת מעצר לאור חולשת הראיות. אכן, בפסיקה נקבע, כי קיומן של ראיות לכאורה חלשות מצדדת בבחינתה של חלופת מעצר (בש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל (8.8.2011) פסקה 4 להחלטת כב' השופט י' עמית), אולם, לא התרשמתי כי במקרה זה קיימת חולשה המצדיקה בחינת חלופה.

23. כפי שנקבע בפסיקה, שאלת מסוכנותו של העורר תיבחן לאור נסיבותיו האישיות ונסיבות המקרה (בש"פ 6700/04 מדינת ישראל נ' תבאת גרה (טרם פורסם, 19.7.2004)).

24. ראשית "המעשה" - ביצוע שלוש עבירות התפרצות, שהינן עבירות חמורות, באופן שיטתי ומתוכנן, ובלוח זמנים סמוך, מלמד על אופיים העברייני של המעורבים ומועדותם לביצוע עבירות. כידוע, בעבירות רכוש לא נקבעה עילת מעצר סטטוטורית והן לכשעצמן אינן מקימות חזקת מסוכנות. אולם הן עלולות, לפי מהותן ונסיבות ביצוען, להקים עילת מעצר בגין מסוכנות. זאת, כאשר מדובר בעבירות המבוצעות באורח שיטתי, בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של מספר עבריינים ושימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים, כפי שפורט בהרחבה בעובדות שלושת האישומים, בכתב האישום בענייננו. (ראו והשוו : בש"פ 6422/07 טאייב נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 16.8.07); בש"פ 3621/09 מדינת ישראל נ' פלד (טרם פורסם, 19.5.2009); בש"פ 6826/10 סמואל נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 29.9.10); בש"פ 6247/10 רבינוביץ נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 1.9.10)).

25. שנית ה"עושה" - המדובר בעורר שהוא תושב שטחים. העובדה שמשפחתו מתגוררת בירושלים, אינה פוגמת לטעמי בחשש הטבוע לאפשרותו להימלט מאימת הדין, נוכח העבירות החמורות המיוחסות לו והענישה העומדת בצידו. לכך יש להוסיף את עברו הפלילי של העורר בשתי עבירות של שהייה בלתי חוקית, שעובדת הישנותן, מלמדת כי אין מורא החוק הישראלי עליו (ראו: עמ"ת 10485-02-15 מדינת ישראל נ' ג'ראדת (8.2.15); עמ"ת 45917-01-15 דאר שייך נ' מדינת ישראל (27.1.15)).

26. לאור כל האמור, הערר נדחה והעורר יישאר במעצר עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום, כ"ה באב תשע"ה, 10/08/2015, במעמד הנוכחים.

משה יועד הכהן, שופט